

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Vu iméni prëkmurszke evangelicsanszke sinyorfej reditel i vödávnik: Fliszár János, Murska Sobota.

Rokopiszi sze mërejo v
::: Puconce posilati. :::

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztvo 30 din., v Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Naprejplacilo gorivzeme vszákí ev. düh. i vucsitel. Csek racsuna st. 13,586; imé „Düsevni liszt“ Puconal.

Adventszko csákanye.

Polodelavszki cslovek raztori szemen vu szvoje zemlô, potom csáka potrplivo i méрно. Csi sze vu jeszeni lepô obzeleni szejanye, nyegovo szrdcé hrepení od radosztí vüpanya. Csi je ozímilo i vöhodi na zemlo odprávat szprotolésnye delo, z-lúsosztjov szkoznúje, kak raszté nyegovo jeszénszko szejanye i csáka, naj sze dozóri na 'zényanye. Z-csüdnov potrplivosztjov zná csakati, ár sze vüpa, ka Goszpôd 'zétve prineszé cajt 'zétve.

Jeli bi znao z-etaksov potrplivosztjov csakati, csi nebi meo niksega vüpanya? Csi nebi sze vüpao, ka zíma, szprotolétje, leto, jeszén eden ovo szpëmëniyo. Csi n. pr. nebi bilo znati, jeli za szprotolétjem nede zíma naszledúvala? K-csákanyi je potrëbna vüpazen. Brezvüpavno csákanye obdrevení csloveka. Krsztsanszko csákanye je nigdár në brezvüpno, nego vüpazni puno szvéto csákanye. Etakse szvéto csákanye je vszákí ádent. Z-ponovlenov mocsjov csákamo porodjénye Krisztusa vu nasoj düsi, kako szo pred Krisztusom hrepenete vervajöcse düse za szpunenyom obecsanya i csakale prisesztjé Oszloboditela. Vera nasa nasz trösta, ka te szvéti i ömuren advent bode meo blá'zeni i zvelicitelni koledni szvétek. Ona düsa, stera z-verov, z-vüpaznosztjov, molécs i za szvoje poszvetsenye ömurno delajocs csáka koledni szvétek, sze nevkani, ár sze vu

nyê sztanovitno porodí i 'zivo bode Krisztus.

Pred sesztimi létmi je nasoj prëkmurszkoj osztávlenoj, sztiszkávanoj cërki advent poszebno z-szvétim csákanyem pun bio. Tá tröstajöcsa rêcs je bila naznanyena vu Evangelicsanszkom Kalendariji, ka vu növom cërkvénom leti nasi evangelicsanszki krsztsanye novine dobíjo. I obecsana rêcs je tëllo vesinyená. 'Ze sész lét razposilamo Bo'zo rêcs po etom liszti knasim verebratom. 'Ze sész lét zdigáva gori szvojo rêcs Düsevni Lisztpröti vszákomi grêhi, pröti vszákoi hüdöbi. Bicsúje nepravicsnoszt, nazvesztsáva isztino. Za vász sze bori, evangelicsanszki krsztsanszki bratje, naj vas 'zítek lepsi, bögsi, Krisztusi prijétnësi bode.

Jeli scséte lepsi i bögsi 'zítek, liki kaksega szte do etigamao 'ziveli? Jeli scséte vecs isztine notrineszti vu 'zítek? Jeli scséte, naj Krisztus krao bode, komi more vsze podvrzëno bidti?

Csi ja: vcsínte za ete liszt, ka morete vcsíniti! Cstíte ga vrêlo i razzirjavajte, naj vretina 'zitka i möcsi bode vu vami i po vami. Téda z-tröstajöcsov verov lehko csákate Bo'ze rêcsi szejátvi 'zétvo, znajöcsi, ka pride cajt, gda bode nasoj drágoj cërki 'zítek rodilo szejanya po etom liszti.

Podpérajte

„DÜSEVNI LISZT!“

Král poníznoszti.

»Ovo král tvoj ide tebi pokoren.« (Mt. 21, 5.)

Eden táksi govor, edna táksa míszel vu Bibliji, ka naturszka cslovecsa pamet nemore zarazmiti, tém vise za bláznoszt dr'zí. Pokoren, ponízen král! Kako je mogócse?

Ali ka je pri lúdi nemogócse, pri Bôgi je mogócse. »Ár je bláznoszt Bo'za modrêsa od cslovecse môdroszti i nemocnoszt Bo'za je mocsnêsa, kak lúdje vu szvojoj môcsi.« (I. Kor. 1, 25) Ovo, doszta prestímáni kralôv szo vidile 'ze pídti sztotine, doszta zmo'zni, précinbni, bliscsêcsi i môdri kralôv, dobri kralôv túdi — i dosztim je blagoszlovleni nyihov szpômenek dneszdén túdi, ali nájblagoszlovnêsi je tiszti kralov szpômenek, steri szo sze vu szvojoj précinbi i zmo'znoszti nakleknoli pred kralom pokornoszti. I tê túdi szamo szpômenek nyihov je blagoszlovleni. Zmo'znoszti i précinba nyihova je zísła, po krátkom bliscsényi. On pa, král pokoren, na oszelníci szedécsi Nazarenszki, na kríz razpéti, dnesz túdi 'zivé i kralúje. Vszáke sztotine i vszákoga národa szinôvje sze blázeno nakleknejo pred Nyim i szamo pri Nyem nájdejo mér i radoszt.

„Ovo král tvoj ide tebi pokoren.“ Idi pred Nyega i podáj sze Nyemi. Pri Nyém jeszte vsze, ka i tebi pa túdi tvojim potrebnó má bidti. Nyegova pokornoszt je nájvéksa môcs, Nyegova lúbézen je nájvékse trôstanye, Nyegova vöprelijána krv je jedína obramba za grêhsnoga csloveka. Ali nepozábi, ka szo Nyegove zapovedi túdi obvézne za pôrgare Nyegovoga országa. Csi je král tvoj On, naszledúj Nyegove zapovedi, steri summa je lúbézen. (K. Č.)

Ivan krsztitela rôdsztvo.

Pop je bio Zakarjás, Bo'zi právi szluga; Krotkoga dr'zánya, — 'zítka pobe'znoga. Z-tüvársicov szvojev z-tov poníznav (Zébov Szta Bo'zo pot hod'la, 'zívela pod nébov.

Ali brezi trnya rô'ze nerasztéjo?! Nyidva szrdce je tã szkrivno 'zaloszt melo: Szlabiva sztarca szta, deteta nemata, Na koga bi sze v-sztaroszti naszláayala?

Ednôk je Zakarjás pred velkim oltárom Sztao, vu rokáj dr'zécsim szvétim kadísom . . . Lékne sze, ár vídi! Bo'zega angela Pred szebom sztojécsega, — govorécsega:

Podlíztek.

Patikáriusova biblia.

(Z-verepregányanya vrêmena.)

(Po Luther drústvi z-vödáni kníg píszao i poszlovenrso FLISZÁR JÁNOS.)

Kak sze je Lippárd na nyidva zgledno, krotek zaszmeň sze nyemi je szkázao vdíljek poobrázi. — Ka míszlis Mári, jeli bi nebi bílô dobro, csi bi sze na ete blájzeni dén poszkrbela od etivi najnivi dvê deteti prisesztnoga sorsa i réd napravila med nyima? . . .

Blájzenô, szmêhom obravnano gláve klumanye je bio odgovor.

— Meszto roditelov szte mi roditelje bíli, poznate me od detinsztva mao — je zacсно

Ferenc szvoje íze dávno vönabráno i navcseno govorênye deklamálivati.

— Vê papa tak znájo — septá Katika.

— Nê trbê doszta gúcsati — je nyidva pretrgno vu gucsi Lippárd. — Malo gucsa i doszta molénya dén je dnesz. Csi sze z-isztinom lúbíta, bojdta tak eden ovoga! Naj vaj blagoszlovi goszpodna Bogá miloscsa i naj obrné nas roditelszki trôst nato nájbôgse! Jasz váj szamo na tó edno proszim: gda ednôk zacsneta 'zítka pôt, naj vaj vszigidár szprevája szvéta nasa vera. Na sztôli, vu rokáj, vu szrdci sze vama naj svéti Krisztusov szvéti návuk. Csi do sze pregányanya nadaljávala, bojdita verniva k-nyemi, vere nezatájta. Csi sze pa priblí'zajo mirovnêsi dnévi, verosz tújta, naj neobnêmi vájnoga szrdcá vrêloszt. Cstíta vszáki dén szvéti evangeliom! Iscsita vu nyem, ka je goszpodna Bogá szvéta i dobra vola. I vüpajta sze vu onom blá'zenom

Zakar'jás, neboj sze! — Dober glász ti neszém;
Ka szi 'zelno csakao, dête dobís, tó vémi!
Na radoszt de tebi ino Izraeli,
Ár vnóge pripela k-nebeszkomi Ocsi.

»Iván« sze bode zvao, Illósa düh de 'znyim,
Rěcs nyegova gene, — z-jezikom ogayenim
De Messiási priprávlao pót i ravnao;
Zorje denica de, — zorjo bode kázao!

»Rěcs tvoje« — právi on — prevídím za csúdnó ..
Ali záto szpoznam nyô tú zaisztino!
— »Jasz szem Gábriel« poszelnik, angel Bo'zi,
Zaněmis, dokecs sze vsze tó tak neszpuní!

— Tak je biló: Zakariás je zaněmo;
Vu szrdci je dícsó Ocsó Bogá vrělo,
Dokecs sze je tó vrěmen nē priblízalo,
Csákano, láblěno dēte poródiło!

I gda sze je rodbina vküper szprávila,
Nyemi: »Zakariás« imé darüvala,
Tábło je prozso, gor na nyô napiszao:
„Iván“: Bo'za miloszt“ de: — je pregóvoro!

Navdėhnyeni ercsé: »ka szo millione
Víditi 'zelele, — te nōvi szvét príde —
Vídím — poródi sze jedíno rodjeni
Bo'zi szin: — *Dika bojdi Izraela Bógi!*

† ZÁBRÁK DÉNES.

Gornye-szlávecske ev. a. v. gmáne cėrkvi poszvetsáva- nya szvétek.

1928. leta oktobra 28-ti dén eden nájnana-
menitěsi dén, szpómenni dátum osztáne vu 'zítki
i zgodovini cėle překmurszke evang. cėrkvi. Ra-
doszti szvétek szo meli té dén nē szamo Gornye-
szlávecske gmáne verníci, nego túdi vszi tiszti,
steri za znotrěsnyo pokrepštov nase evangelicsan-
szke cėrkvi delajo i molijo.

Cėli 250 lét je nē mēla nasa cėrkev v-etom
kráji Boze hi'ze, ár szo prvěse z-szilov od nyé
vkrávcéte. Ali ti nevkleknyeni verníci szo od po-
kolěnya do pokolěnya hrepeneli za nyôv, liki je-
len za hladnov vodôv. I ka szo prededi i ocsáci
přek doszta deszetin lét sze vcsakati, víditi 'ze-
leli, ali nē szo vídili, nē szo sze vcsakali — ovo
po csúdnom sze je szpunilo. Zozidani je na ed-
nom nájfontosněsem sztrázárszkom meszti eden trđi
grád nasoj cėrkvi. Na Gornyi Szlávecsi je gori-
posztávlěna nōva Bo'za hi'za, Bógi na díko,
verníkom na dšsno blá'zensztvo.

Gornye-szlávecske gmáne verníci szo toti
pascálvi lúdjé, ali navėkse szami szrmaski polo-
delavci, steri sze te'zko morejo boriti, poszebno
vu verdásnyi 'zmetni cėta], za vszákdeněsnyi 'zi-
vis. Ah, kakso szvéto vrěloszt, kakso gotovnoszt

vrěmeni, vu sterom Krisztusov evangeliom lúdi
k-Bógi i eden k-drágomi blíze pripela. Pravta
z-'zoltára szpěvcóm: Goszpodne rěcs tvoja je
nogam mojím poszvět i szteze moje szvetloszt!..
Teda, drága moja deca, blá'zeni bodete, stero
blá'zensztvo Krisztusovomi evangeliomi máte
hváliti.

— Amen, Amen! — múvi Mári mati.

Gda szta sze z-obíma]ócsi ram vōdnotala,
Lipphárd je v-róke vzéó evangeliom. — Zdaj
pa nadallávajmo, gde szmo eto povrgli. Pri Já-
nos evangelioma knigaj szmo povrgli, gde od krí-
'za prórokúje vucseníkom. Ercsé pa Krisztus:
„Pá bom vasz vido, i radüvalo sze bode vase
szrdcé i radoszt vaso niscse nevzemo od
vasz“ ..

— Naso radoszt niscse od nász nevzeme,
— szo pravli vszi ponizno.

Napunila sze je hi'za z-hválodavajócse pesz-
mi doněnyem. Bo'zi düh je szeo na te molěcse
i liki blagoszlávlajócsa lúbėzen, je vjedínala nyi-
hovi szrdc radoszt. Po szlėduyem versusi je ti-
hocsa pokrřla tó z-feobano hi'zo, potom szo po-
csaszoma gori szposztamoli, doj szo sze prig-
noli i kšsnoli szo Krisztusov evangeliom.

(Konec.)

* * *

Zamerkanie: Eťi doj szpízšana prigoda
je szamo edno drobtino z-vise dvěsztó lét tr-
pěcsega vere pregányanya túznoga vrěmena. Je-
zero i jezero prigod nam glászti veliko trplěnye
ocsákov nasi za vere volo, ali túdi nam káže
naszledüvanya példo na sztálnoszt k-ocsáscsenoj
veri i k-Krisztusovomi evangeliomi. Ka vsze je
nē vōzbrodila nepriátela divjoszt na vō pre-
právlanye reformácie verníkov! Z-szilov, z-jál-
nosztjov szo vsza groznosztí probali obilno nū-

aldüvanya nyihovoga i kelko trüdiv nazvesztsáva eta nõva Bo'za hi'za!

Bo'zi blagoszlov naj bode nad timi delajõcsimi i na nyihovom deli, na cêrkvi vrêli kotrigaj, stera na teliko znájo poszvedocsiti, ka vu nyih iziva vera jeszte, stera csüde csiní! Bo'zi blagoszlov naj bode na gmáne voditelaj, na Kováts dühovniki, Pojbics kántorvucsiteli, Fártek inspektori, Obál presbiteri, Roposa kurátori, steri lasztlvna môcs je gorêla, dokecs szo sze cêrkvi sztené pozdigávale! Bo'zi blagoszlov bojdi nad vszêmi verbratmi i nad drüge vere bratmi, steri szo na pomôcs bilí toj zídajõcsoj fari!

Na poszvetšávanya dén je lêpo, prijétno vrêmen bilo. Z-bli'zányi i dalésnyi obcsin, z-cêloga Prêkmurja, z-Steiera, poszebno z-Dobre i Radgonye, je prevacs dossta lüdi prislo vküper. Prisli szo z vecs obcsin ogengaszilci, escse z-Püconszke fare, Brezovszki, Lemerszki i Pu'zavszki ogengaszilci, steri szo goridr'zali réd. Zaszto'pane szo bilé vsze fare nase sinyorije z dühovnici, inspektormi, kántorvucsitelmi pod vodsztvom sinyorije preszednõksztva. Zaszto'pano je bilo z-vecsimi vrêlimi kotrigami Szobotsko ev. zenszko drüstvo. Ali ka vise vszega mámo võzdignoti i ka nam je jáko vszêlo bilo: nazõcsi szo bilí Dr. Popp Filip, nas püspek-administrátor tüdi i prineszli szo z-szebom Krisztusove lübézni tibo toploto, k-prisesztnomi bojávanyi trõsta puno vüpazen. Za edne szmó

cati, naj szvoje kmicsne szebicsne cíle doszégnejo i vsze tó szo neszrámmo na Bogá sze z-rúznim zezávanyem pod obrázom szvétoga csinênya odprávlali. Austrie kmicsnoga dúha ravnitelje szo vnêmar bõgali escse kmicsnêsega dúhá cêrkve ne velikácsse iao szo sze nyim za'skêri pódali. Tak zváni Austrie dúh je vszigdár môtna dela csinio i csiní dneszdén, kama szvojo nogõ notri dene. Zátó sze je szpuño nadnyimi Bo'zi szõd, kak nigda nad Jeruzálemom. — Reformátie verniki pa, liki v-õgnyi ocsiscseno zlátó, zivêjo, cvetêjo ino sze szvétijo. Cslovek szí szamo tó mészli, kak szo mogli nasi ocsáci teliko trplênya prenosziti? — Bõg je znyimi bio, nê je ji dao pogübiti. — Pregányanye vere sze je escse nê dokoncsalo i tüdi sze nedokoncsa, dokecs „on sztári prófvnik“ z-ednim nojêtom gíbao bode i dokecs sze mányega serega oblacsina nerazvedrí. Ouzdalécs, z-kmice országa, sze pá nevarni oblácke törmijo, zátó vszigdár veroszjúmo, kak toga evangelioma device, lampose z-olijom napunyene mejmo, da sze nepriprávlani nenáidemo!

sze csütüli vszi, lübézni i prijátelsztva niti szo nasz prikapsile vküper vu obcsnoj vizikoj radoszti.

K-dosztojnomi goriprijétji vszê prijétni gosztov sze je szvetécsa gmána jáko povidno pripravila. Vu fárnaj obcsini na glávnoj sztezi, stera proti cêrkvi pela, je vecs lêpi obládni vrát bilo goriposztvávlani z-prilicsnimi szvétimi govorami. Celó pa pred nõvov cêrkvov, stera je vu szebi zvüna-znotra lêpa, plemenite posztáve zidüna, — je vsze obilno i précinbno bilo osznájzeno.

Prevecs lepõ je pokázala Szláveczka fara szvoje postüvanye pred g. püspek-administrátorom. Na kráji obcsine ji je pocsákala szvetécsa vno'zina lüdsztva, v-béli gvant oblecsene deklina, gmáne voditelsztvo, ogengaszilci, banderisti. Z-radoszti szkuzami na lícaj sze je vlêkao hõd odtéc med brnênyem zvonov pred nõvo cêrkev. Tü szo Pojbics Gyula, G. Szláveczke fare prevacs veron, delaven kántorvucsitel pozdrávlali g. püspeka i vsze gõszte, z-navdüsênimi, prilicsnimi, z-szrdcá z-hájajõcsimi, do szrdc szégajõcsimi lépimi recsámi.

Poszvetšávanya redovék je naszledüvajúcsi bio. Po deszétõj vöri szo dühovnici, na cseli z-püspek-administrátorom, od sòle pred cêrkev prisli. Po popevanyi domácsse dalárde szo N. N. med toplimi pozdrávlajúcsimi recsámi cêrkvi klücse vu roké püspek-adminisztratori dáli. Med szpêvanyem domácsse dalárde szo dühovnici i veliki sereg vernikov notrisli vu cêrkev. Dõnok té híp je cêrkev teszna bila, véksi tao lüdi, poszebno dományi, szo vönê osztanolí. Oh kaksza genlívoszt, zadovolnoszt, blázensztva bliscsenyé na lícaj, kak szmó notri bilí vu cêrkvi. Béla cêrkev, vu tvojoj drágoj prosztõcsi, tí szí nam nájjaksa na szvétí! Po tvoji velki õknaj szvetloszt, bliscs prihája notri. Naj tecsé po nyi tüdi vö Evangelioma szvetloszt vu kmicsen szvétí!

Po obcsnom szpêvanyi szo Kováts sinyor bogámolili i szvéte recsi csteli. Po obcsnojglávnoj peszmi szo g. püspek-administrátor z-Hári i z-Skalics dühovnikoma pred oltár prisli i k-tomi velkami dnévi primernov, k-Bõgi podigávajúcsov predgov prêkdáli eto nõvo cêrkev nyénomi szvétomi zrendêlüvanyi. Po chorusnom popevanyi Sztrukovszke dalárde szo Siftár bodonszki dühovnik predgali. Po solo szpêvanyi goszpé Kováts Károlyove szo Ljç. Goschenhofer radgonszki dühovnik predgali. Po chorusnom popevanyi dobrazszke dalárde szo pôleg Mt. 7, 24—25 Luthár püconszki dühovnik meli szvétí govor. Po solo szpêvanyi

Pojbics Margit goszpodicsine z M. Szobote szo Godina Gor. petrovszki dühovnik predgali, zaprtno molítev i blagoszlov pravili. Vönê osztányenim vernikom szo g. püspek-administrátor neobtrüdjeno predgali eden za ovim hrvatski, nemski i vogrski. Zvön nyi szo tü predgali Gritsch dobrafski dühovnik i Hári domanjsevszki, pa Skalics lendavszi dühovnik. Zmêsz je szobotska i dobraiska fárna dalárda popêvala.

Goszpodnovo szvéto vecsérjo szta delíla Darvas krízevszki- i Heiner hodoski dühovnik. Krszt i szpelávanye szo szpunyáváli Hári domanjsovszki dühovnik. Po chorusnoj peszmi sztrukovszke dalárde szo püspek-administrátor eden szvoje zláto híztvo szvetécsi pár blagoszlovili vu nõvoj cérkvi. Z-obcsinszkov peszmov popoldnévi ob 2. v. sze je dokoncsao szvétek, vszákomi na velki dühoven haszek i nászladnoszt.

Po ôszvetnoszti je vu sôli banquet bio, pri sterom je vecs lêpi pozdráov dr'záni. Proti vécsari z-szpômenkom lêpoga i blagoszlovenoga dnéva szo razíslí vu szvoje sztanke szlávecske fare verníci i vu blízánye — dalésnye szvoje dôme gmáne gôszti.

Bo'za szlú'zba.

»Kak nászladna szo tvoja prebiváliscsa, Goszpodne, Zebaoth! Dúsa moja tá 'zelej, i setúje vu predvor Goszpodna, szrdcé moje i têlo moje sze veszeli vu 'zívom Bôgi. Blá'zeni szo, kí prebívajo vu hízi tvojoj! oni te na veke hválili bodo. Ár je bôgsi eden dén vu predvori tvojem, kak indri jezero.« ('Zolt. 84.)

Kak lêpe i odicsne szo mogle bidti Bo'ze szlú'zbe sztároga zákona na meszti od Goszpodna zebráonom, na brêgi Siona, od steri z-etaksov pobo'znosztjov, z-etaksm hrepenényem gucsi szpêvnik vu szvoji prelêpi 'zoltáraj. Tam szo sze pozdigávale proti nebészam lüdsztva hválodávajôcse molítvi za oszlobodjénye z-Egiptomszkoga rob-szlú'ztva, za zmôzne csüde, z-sterimi je Goszpôd na orelszki perotaj noszo nyihove ocsáke proti obcsanaj zemli, potom zatô, ka je nazájripelao szvoje vöznike z-Bábela, kama szo za volo szvoji grehov bílf odvlecseni. Vszegavêcs pa sze je zglá-szila tá mocsna vüpazen, ka je oblúbo Goszpôd blagoszlov i 'zítek na veke ('Zolt. 133, 3.), po obe-szeljê toga obcsanoga Messiása. (Lk. 2, 25.) Tô je tak bilo v onom cájti, gda szo cérkev, áldovi, szvétek i cêla Bo'za szlú'zba, liki Pavel apostol

velí, — ténya ti prísesztni bílf (Kol. 2, 17). I vu nasi vezdásnyí dnévaí, gda szo sze Bo'za obcsa-nya z-véksega tála 'ze szpunila vu Oszlobodíteli Jezus Krisztusi, jeli nebi potrebno bilo Bo'zim szinom escse doszta bole za drágo i nászladno dr'zati ono meszto, gde díka Goszpodna prebíva? Vêm szamo vu Bo'zój hízi vu obcsinsztví verníkov csútimo tô blá'zenoszt, ka je 'zítek vekive-csen 'ze na etoj zemli nas posztano. Dneszdéa jí vedno vecs jeszte, steri meszto vu cérkvi po nedelaj prázno osztáne, ár mammona molénye i szvéta lübézen je obvzêla szrdcá. Ravno záto tü je cájt gorisztrôsziti düse 'z-nyihove mrzle mlács-noszti, naj bole ceníjo ta nebeszka dobra, za steri volo sze ednôk na ômurno racsundávanye bodo jemáli. Med pšszanyem eti redov mi ta vmérajô-csa natúra v-pamet prinása 230. peszem: „Vsza szo na zemli etoj preidôcsa; Vsza szo, kak meglé szpár, preminôcsa. Ka 'zelês dúsa, eta vidôcsa? — Iszcsi, iszcsi lí ta presztajôcsa.«

CÉRKEV.

Zaká oj tébe, cérkev,
orôpao je krisztján?
Ko meni najszvetêsi,
na zemli ti szí raj!

Orôpao cérkev lêpo,
divjí je krisztján.
V nyo posztavo kipe,
kêpe, lêpe sztebricse.

Orôpao cérkev lêpo,
divjí je krisztján.
Nê püszto protestántom,
da b' dühovnik szvétí evangelij brao.

Pacs tézko je prenásao,
pobo'zen luteran.
Da szamo cérkve zidao,
á moíto nê nigdár.

Kda cekvico je zdigno,
iz csrnih, blatnih tal.
Prikrul je krisztján z-vojszko;
i vzeo je cérkev v-dár.

Tako luterán cerkvic,
zidal je nebroj.
Jemal mu katólik okoli
cerkve vedno je zasztanj.

Napísznik

od překmurszke evang. augsb. vadl. sinyorie 1928. jun. 29-toga v-Puconci pod viziko post. Kováts Stevan sinyora i blagrodn. Benko József seniorszkoga inspektora predszedníksztvom dr'žánogo rédnoga létnoga gyűléša.

Nazôcsi szo bili:

A.) *Kak sinyorie csesztníci:* Kováts Stevan sinyôr, szobotske fare dühovník, gyűléša cérkevní, Benko József veletrgovec i poszesztník sinyorie inspektor, gyűléša szvetszki predszedník. Luthár Ádám püconszki dühov., sinyorie cérkevní, Darvas Ferenc vp. naducsitelj, sinyorie szvetszki zaperník. Dr. Skerlák Aladár sinyorie právdeník. Fliszár János vp. vucsít. sinyorie pênezník. Darvas Aladár kri'zevszki dühov. sinyorie kontrolník. Siftár Károly bodonszki dühov. siyorszke podpornice predszedník, Heiner Géza hodoski dühov., Obál Jenő prezbitér, Osváth Sándor kántor, siyorszkoga pravd. sztoica kotrige.

B.) *Kak csesztníci:* Z-Szobote: Vezér Géza inspektor; z-Gornyi Petrôvec: Godina Stevan dühovník, z-Gornyi Szlávec: Kováts Károly dühovník, Fartek Ferenc inspektor; z-Domajnsevec: Hári Lipót dühov., Heklics Stevan inspektor; z-Morávec Hima Sándor dühov., Siftár Géza inspektor; z-Dolnye Lendave: Vukán Lajos inspektor, Skalics Sándor dühov.; z-Kri'zavec Cár Saador inspektor; z-Püconec: Kühár Stevan inspektor; z-Bodonec: Dr. Vucsák Stevan inspektor; z-Hodosa — ;

C.) *Kak poszlanci:* Z-Szobotske gmajne Vucsák János, Szecskó Ivan; z-Moravszke: Zrinszki Stevan, Lipics Vince; z-Kri'zevszke: Pöcsics József, Kelemen János; z-Bodonszke: Siftár Mihály kurátor, Beznéc Stevan; z-Petrôvszke: Paulik János, Bohár Ádám; z-D. Lendavske: Varga Mátyás kurátor, Bohár Ádám; z-Hodoske: Lacó Mihály, Ábrahám József; z-Püconszke: Külics Mihály i Frankó Miklós; z-G. Szlávecske: Kozic János, Szijjártó József; z-Domajnsevszke . . .

D.) *Kak gosztjé:* Viziko postüvani Dr. Popp Filip püsp. adm., Sostaréc Ferenc légrádszki dühov., Dsubán József, Vukán Kálmán, Bakó Károly, Vértes Aladár, Titán József, Pojbics Gyula, Skalics Dezső vucsitelje; Kühár József, Titán Ivan, Siftár Imre, Kericsmár Ziga,

Dr. Sömenné, Nemeč Jánosné, Lipics Józsefné, özv. Kardos Józsefné, özv. Cserni Károlyné, Vértes Etelka, Heklics Kálmánné, Jarnevics Péterné, Kováts Annuska szobotskoga ev. 'zenszkoga drústva kotrige, Vdovica Fliszár Mihályova z-Szombathelya, Obál Jenőné z-Pertocsa, Osváth Sárka i escse vnogo evang. verníkov.

Po püconszkoga szpêvnoga khôrusa szrdcá genlivom szpêvanyi szo Godina Stevan petrôvszki dühov. pri oltári Bogá molili i epistolo csteli gori (I. Péter 5, 6—11.) Potom je szpêvni khôr 90-ti 'zoltár popêvao. Za sterim szo v. p. g. Dr. Popp Filip püsp. admin. v-hrvatskom jeziki predgali na podlági Rim. 8. 31. szvétoga písma, pri steroj prilíki szo opomínali verníke i na szrdcá nyim zavézati sze pascšili, naj k-Bôgi i k-nasoj szv. m. cérkvi escse i vu vardévanya vrêmeni verni i sztální bodejo i od nyé neodsztôpíjo. Bôg je nas nebeszki Ocsa i csi nasz bár gdate kastiga, nasz nezrecseno lûbi i vesznoti nedopûszti ti szvoji verni. Tô nam ocsíveszno szvedocsi evang. szv. m. cérkvi stiri sztotna prigoda. „Csi je Bôg znami, sto nam more prôti“? — Po predgi, stera je globoko obhodila poszlûhsávcov szrdcá i szebi vayih sztan szprávila, szo püspek admin. z-toplimi recsmí přek dáli Luthár Ádám püconszkomí dühovníki „szv. Száva“ réda odlikóvanye, stero szo Njegovega velicsansztva král darúvali ímenüvanomí dühovníki, kak najvisise szpoznanye za verno i vrêlo szpunyávanye cérkevnoga pozványa i dühovniske szlú'zbe i prekmurszke szlovensine vrêloga gajitela, kakti „Düsevnoga Lízta“ verszkoga mészecs-noga csaszopisza i Evangelicsanszkoga kalendaría glavnoga reditela i písátela.

V. p. püspek-adminisztrátor szo vu szvojem govorényi i z-ednim razlo'zili, ka szo z-tém z-nájvisise sztráni odlikóvanyem i prekmurszka sinyoríja i escse cêla SHS evang. szvéta m. cérkev i nyé verníci pocsasztseni i prestímani. Luthár Ádám dühovník szo v-neiszka'jôcsi i szrdcá zhájajocsimi recsmí zahváilili tô viziko králevszko miloszt i vadlúvali szo, kak do eti mao, tak i nadale pôleg szvoje premôcsi neszebicšno, zdrzno scsêjo delati vu Goszpodnovom vino-grádi Bôgi na díko, verníkom pa na dühovno naprêidênye, nê csákavsi níksega nájema, kak szo i etoga vizikoga odlikóvanya dobiti nígdár nê csakali i miszlili. Luthár Ádám szo i zednim

vu dühovnikszta 15 to létnico sztöpili, z-steroga sze je gmajna zahválno szpomenôla i nyim od lübézni podézigana eden Luthera pláscs (reverendo) darúvala, steri je po Kühár Stevan inspektori nyim vu lépom govorényi prék dáni. Odlikovánoga i jubiláivanoga dühovnika szo vszi szrdcsno pozdrávlali.

Po bo'zoj szlú'zbi je na 1/4 vero presztavek dáni, vu sterom hípi je offertorium dr'zání na podpornice racsun. Notri je prislo 1108.10 d.

1.) Benkó Józef sinyorszki inspektor pozdrávlajo viszikoga gosztá Dr. Popp Filip püsp. administrátora, kí szo pá vöpekázali knam szvojo ocsinszko lübéznoszt, nemilüvavsi velkoga potüvanya tesköcse, k-nam szo prisli, nász vu veri potrdjávat, v-nasi tesköcsaj nász bátrivit.

Potom szo pozdrávlali sinyorszki gyülés, zahválili szo sinyorie k-nyim szkázano vüpaznoszt, z-sterov je nyí pá sinyorie inspektorsztva csésztjöv pocsesztila. »Obsútím — szo pravli med vecsim, — ka je në moja vrédnoszt, nego sinyorie vüpazen dála meni eto lépo csészt. Híto bodem, da na veliko vüpazen szebé vrédnoga vcsinim i poetom escse bole zevsze mócsi scsém szlú'ziti szvéto mater cérkev.«

2.) Potom szo sze Kováts Stevan sinyör szpómenili z-sészt lét dela, stero szo, kak sinyör odprávlali i na steroga odprávlanye szo gmajne znöva na sészt lét nyih zavúpale. Gmajn zavúpanya szam sze në steo ognoti, no csi za sztarosztí, i vecs féle poszlov volo tak csútím ka szem na nyega szpelávanye szlab — szo pravli. Praszím sinyorie podpéranye i teda mi nede bremen, nego radoszt nyega szpelávanye, teda sze mam tróstatí, ka z-vküpd'r'zányem, z-navküpnov mocsjöv vözbojújemo z-Bogá pomocsjöv nase szv. m. cérkvi edno bögso bodócsnoszt.“

Sinyör konstátérajó, ka je gyülés pravilno vküppozváni i gledécsi navküpszprávléni racsun, je szkoncsanya szpodoben.

Benkó Józef inspektor tekocsega leta sinyörszki gyülés odpréjo.

Prvi punktum: sinyorie csnsztíkov odebé-ranye. Za sinyörszkoga zapernika gyülés znöva ednoglaszno zvolí Luthár Ádáma püconszkoga dühovnika. Imenüvani odebránye zahváli i znöva na szébe vzeme, ali proszi, da ga na vezdásnyi gyülés gorimentüjejo. Sinyörszki inspektor

Skalics Sándó dühovnika oproszijo gori, da eto pôt namesztüje odebránoga zapernika.

Za szvetszkoga zapernika je gyülés ednoglaszno Dr. Vucsák Stevana zvoló, ki je tó szpréjao. Darvas Ferencá dotésnyega szvetszkoga zapernika na laszno ízelénye, je gyülés gorimentüvao od té csésztí.

Za sinyörszkoga pravdenika szo znöva g. Dr. Skerlák odebráni, stero imenüvani szprime i vönaznani, ka i poetom tüdi z-právov verov scsé szv. m. cérkev szlú'ziti.

Za Sinyörszkoga szodisnoga sztolca tré kotrig, meszto Kolcsvari vp. vucsitela i Dobrai Jánosa hotel lasznika je gyülés Kühár Stevan püconszkoga i Fártek Ferencá szlávecske gmajne inspektora zébrao, meszto Teke Dénes dühovnika pa Godina Stevan dühovnika. Te ove kotrige, ali szí szódniki osztánejo.

Racsúnarszkoga sztolca prvése kotrige osztánejo, li szamo meszto preminócséga Kardos Józefa je Vezér Géza szobotske gmajne inspektor zebráni.

Solszki odbor je do etiga mao në meo kaj dela, ali zdá náimre pri vödávanya verená-vuka knig i té náide szvoje ópravice. Sinyorszki právdenik récs zdignejo i vönaznanijo, ka je té odbor potrében pri vrédjemányi solszki poszlov.

Gyülés je meszto Vértes Sándora Vértes Aladára, meszto Zupánek Sándora Hári Lipót dühovnika zébrao vu solszki odbor, ti ovi osztánejo

Podpornice predszedník Siftár Karoly bodonszki dühovnik récs zdignejo i porácsajo, ka vu tüvárístva vszákóm rédi te mlájse mocsi sze posztávijo na dela presztor, tó bi potrébno bíló na cérkvenom pôli tüdi. Táksega bi bíló ízelno i na podpornice cselo posztaviti. Z-szvoje sztráni hválijo do etiga mao k-nyim prikázano vüpaznoszt, naznanijo ka nadúze té csésztí nemo-rejo szpunyávatí. Luthár Ádám dühovnik vu szvojem govori zagvüsajo dotésnyega predszednika od punoga zavúpanya cèle sinyorije, dönok pa porácsajo, naj pôleg regulí podpornice poszebne gmáne vótajo na predszedníksztvo Podpornice. Gyülés szkoncsa, ka sze [na tó csésztí volívtí do növoga leta naj notri dájo, teccasz pa tá dela znása dotésnyi predszedník.

Potom znöva odebráni sinyorszki szvetszki zaperník Dr. Vucsák Stevan doli dene napré szpíszano priszego. (Dale.)

Vcsenyá 'zelna sztaríca.

Vu ednoj obcsini, vu steroj szo za písztati csteti neznajócse analfabetni tecsáj organizirali, k-voditeli tecsája notri príde edna 60 lét sztara, prósztata sztaroviczna 'zena i z-velikov poníznosztjov píta, csi je nyé tüdi muszáj hoditi na ono csüd-noga iména vcsenyé? Nê je muszáj, odgovori vucsitel, ali radi vasz gorivzememo, csi volo máte sze navcsiti csteti. Csteti? — csüdiva sze sztarica — i sze je mogócse tam navcsiti csteti? I mené bi tüdi návcšili lübléni goszpodje vucsitelje? Ká pa nebi, do szprotolétja te 'ze vi tüdi poznali litere! I znála bom csteti biblio i peszmene knige tüdi? — píta z-bliscšécsimi ocsámi ta sztaríca. Znali bodte! Naj blagoszlovi te dober Bôg goszpôde vucsitele. Blúzi szem k-grobi, ali dokecs bom 'zivêla, bogámolila bom za nyé, ár z-etim za blá'zene vcsiníjo moje dni, stere escse za szebom mam. Od tega mao nega bole pascslivoga obiszkoválca na tom te-csájí vu obcsini, kak je tá sztaríca, ár ona na szprotolétje 'ze biblijo i peszmi scsé csteti. Da bi sze ji doszta lehko vcsílo od nyé, steri bi znali i dönok necstéjo 'zftka knigo!

Nazájplacsilo.

Poznána zgodba, ali neskodí jo znôvics, pa znôvics gori ponôviti. Z-szvojov decov i szvojimi vnúki je vu ednoj hí'zi prebívao sztári ocsa. Z-szvojov trpecsejôcsov rokôv je 'zmetno znao tak neszti k-szvojim vúsztam 'zlico, ka nebi sze vöszpolejála 'zupa. Okorna nyegva deca szo ga k-poszebnomi sztoj poszádili i leszeno 'zlico szo nyemi dáli vu rokô. Eden dén ocsa vídi, ka nyegov szedemlétni szin z-velikov vrê-losztjov dubé eden falat deszké.

— Ka delas? — ga píta.

— Dête odgovori:

— 'Zlico rézem, ka ednôk csi ví tüdi ob-sztarate, pa mama moja tüdi i primeni ta pre-bívala, kak zdá dedek pri vama, bode z-kój ta jela.

Eto je nazájplacsilo. Kak szí tí denes z-tvojimi roditelmi, tak szí bodo djáli z-tebom ed-nôk tvoja deca.

Racsunszkoga sztolca naz-nanénye.

Prék-murszke evang. sinyoríje gmajna od 1927-toga leta ino sinyoríe pénez.

Racsunski kontrolni sztolec je gmajna i si-nyoríe racsune pregledno, od toga nazsledüvájô-cse naznani sinyorszkomi gyülési.

Vszê gmajna racsuni szo v-rédi naideni; v-rédi szo náideni i solszki racsúni z-tém vözvét-jem, ka je morávszka i g. petrôvszka gmajna sol-szki racsúnov nê dála notri z-tém odpovedáva-nyem, kaj té solé nê vernici, nego politicsne ob-csine dr'zíjo gori i racsúne pred szvetszko oblászt morejo notri poszlati za odobrenye! Racsúne od vszê sôl notri zahtêva szvetszka oblászt escse i pri nisterni soláj soiszko vöametéavanye tüdi szvetszka oblászt, dácsni urad sztérja notri i plácsa vö solszkim blagájnam. Csi prôttomi cérkvena oblászt kontrolê-rati scsé solszke racsúne, to nemre gátiti nyé vu tom ár szo solé verszke oblike, stero szvetszka oblász asze teccasz szpozna, dokecs sze nôva solszka právda neprineszé i nacsí ne zrendelúje. Na te solszke baje i teskôcse dvê nálogi namênim pred sinyorszki gyülês porácsati. Obprvim: naj vöpo-vê sinyorszki gyülês, ka gmajne solszke racsúne vsze teccasz morejo cérkevnoj oblászti notri posz-lati, dokecs sôl verszka oblika gori sztojí i naj gori pozové, da morávszka i g. petrôvszka gmaj-na v-zaprtnom vrêmeni solszke racsúne notri po-ká'ze. Obdrügim: Szinyoríja naj dá gori písztati pred minisztera, ka dokecs sôl gmanjszka forma gori sztojí, k-nasim evangelicsanszkim sôlam naj neimenúje vö za sztálne vucsitele, kí szo drügoga vadlúványa, stero sze je 'ze nisternokrát zgôdilo, naj gori pozové g. minisztra, da vu szlú'zb raz-píszanyi ocsividno vödá szpíszati, ka k-etoj evang. sôli szamo evang. vere vucsitelje májo prosnyé notri dati, kak je ocsividno vöszpíszano pri pravoszlávszki sôl razpíszanyi, k-sterim sôlam sze szamo pravoszlávszki vucsitelje imenújejo vö.

K-racsunam prikapseno naznanim, ka szo vszê gmajna racsunje aktivni i pri ednoj nê pas-sivni. Vszê gmajna notrijemánye prehíti 500 jezero dinárov, vödávanya 460 jezero dinárov zneszéjo, tak je osztánek 40.000 din.

Naznanim nadale, ka je na stampov pobé-ranye nazsledüvájôcs prislo vküp: v-Szobotskoj gmajni 300·10 din., v-Kri'zevci 55 din., v-Püconci 168·80 din., v-Lendavi 50 din., v-Szlávecsi 90·10 din., v-Morávcí 230·50 din., v-Petrôvcí 30 din., na Hodosi 42·70 din., v-Domanjsevcí 70, v-Bo-donci 258 din. Vszevküp 1295·20 din.

Podpérajte
„DIACSKI DOM!“

Nadale naznanim, ka szo na sopronszki alumnium naszedivajócse sume dávale nase gmajne, stero je racsunárszki sztolec gledécs na one gmajne, stere szo sze razdélile, primérno prestavo: Szobotska 7·10, Križevci 15, Püconci 15, Lendava 1·20, Szlávecsa 6, Morávci 6, Petrövcí 9, Hodos 6, Domajnsevci 6, Bodonci 12 korón, vszevküp 83 koron 30 fillérov, stero valorizálivano vu vszákom leti 833 din. bi prislo na diacski racsun.

K-koncovi naznanim, ka szem sinyörszke racsúne vsze preglédno i z-tém zamerkaayem naisao vrédi, ka je sinyorie blagájni dijacski dóm 4,500 din. dázen — mogócse za krátki csasz v-bögsi položáj pride, tak da té dug plácsati bode szpodoben.

Moje naznanenye z-etim dokoncsavsi osztánem z-postüvanyem, v-Križevci 1928. jun. 20.

DARVAS ALADÁR I. r.
kontrolnik.

Klerikálna ednákopravdnoszt v-prakszi.

Pod tém napiszkom szmo 'ze ednók v-Dü-sevnoga Ljszta augusztus mészeca numeri píszali, ka je Mariborszka oblászt pôleg sztrankarsztva razdelila ono podpora, stera je Murszkim szobotskim dijacskim szpraviscsam zravnana bíla, z-stere bi evang. Dijacski dom mogao 10,000 D, kath. Martiniscse pa 20,000 din. dobiti, kak je tó zravnano bílô. Ali ev. Dijacski dom je szamo 5,000, Martiniscse pa 25,000 dôbilo (pôleg klerikálne pravice).

Na vezdásnyem oblásztnom gyülési, kak tó 10-toga novembra vödáne „Jutro“ novine 265. stev. písejo, je Petovár poszlanec na ôcsi vrgao, ka szo v-lánszkom proracsuni dovoljeni zneszki prisztranszko razdeljeni, ár sze je klerikálnomi Martiniscsi 25,000, evangeliskomi Dijacskomi dômi szamo 5000 din. daló.

Na tó Janžekovics bráni oblásztni odbor i z-etaksov neszrámnosztjov podpéra szvoje klerikálno mótno mislénye: da je treba verno dijástvo (klerikálno) bolj podpirati, nego (kak) liberálno (evangelisko).

Z-toga vídimo, nakeliko lúbijo i kak szödi klerikalizem pravico i stero je pred nyimi vednáka pôt? Rad bi znao, jeli je té goszpöd zevcseni cslovek? — jeli zná on, ka je »liberalizmus« ?

Tak szo evangelicsánye në „verno dijástvo“? odkud zná tó? Na tó nyemi szamo telko mam praviti: O beata simplicitás. Jeli pa té goszpöd nevê tó, ka evangelicsánje tídi placšújejo dácso držávi, tak nyim tídi 'znyuve dácse kaj nazá dati je pravicsao, ali pôleg nyegove pravice vsze morejo klerikálci pôžrêti?! Nebi skôdilo, csi bi g. Janžekovics nika malo liberálizmusa vu szvojo glavô i szrdcé vzéo, ár je na toga meszti tam escse kmica. Janžekovicsje, jáko prav delate na Jugoszlávie rázlocni plemenov i verszki obcsütény szinöy prerazménye i na držáve konsolidátie gledócse!

Južina Franca, szv. píszma kníg razsürjávca szkúsenoszt i v-Prêkmurji.

Anglêsko biblinszko tívárístvo, stero 'ze 124 lét vö dá stampati Biblio i 'ze jo je vu 608 jezika daló vóstampati; tó biblinszko drústvo në szamo vö dá stampati szv. píszmo, nego sze i szkrbi, naj sze ono razsürjáva med lüdmí, naj kak nájvecs lüdi do nyega more i 'znyega práve vretine csté krsztsanszke szvoje vere pravico. Ár, kak Zvelicsitel právi: „vevužgéjo záto poszvêta, naj ga pod korc denejo, nego v-poszvetsnyek i vszém szvêti, kí szo v-hízi“ (Mt. 5, 15). Në je zadoszta Krisztusov evangeliom szamo vödati nastampati, nego je potrebno nyega razsürjávati i verníkom vrôke dati, në je záto vóstampani, naj ga práh pokríva, naj sze moli zgosztsávajo 'znyim nego naj tim drügim glavé preszvêti, kmico razvedrí i vere trôst ponüdi.

Tó drústvo vu vszákom országi má zavüpnike, steri dúznoszt je od híze — do híze, od vészi — do vészi hoditi, ponüjati lüdem biblio, ponüditi priliko, da leži k-nyê pride i tak naj nebode v krsztsanszki vesznica; ni edne familie, stera bi té szvéte knige nebi méla pri szvojoj hízi. Ár kak nemre bidti edna híza brez poszvêta, szvéce, lampasa: rávno tak nemre ni edna familia bidti brezi szvétoga píszma, stero dühoven poszvêt razsürjáva i kmico prepráva.

V-Jugoszlávii stírje bible razsürjávci jesztejo. K-nam v-Prêkmurje Južina Ferenc goszpöd hodijo, 'ze jih na vsze kraje vszi debro poznajo. Nyihov presztor je: Szlóvenia i Dalmácia.

Vszáki etaksi razsürjávéc na vszákiva dvá tjedna more od szvojeja dela naznanenye poszla-

ti v-Beográd szredsztvi, gde je hodo, ka je szkŭszo? Odnut sze ti bole znameniti zgodotki dale odposlejo v-London, gde edne cérkevne novine dávajo vö v-trê jezika: v-angliskom, nemskom i v-francuskom i vu tej novinaj doli szpisejo, kak sze biblia razsŭrjáva, ka szo szkŭszili v-ednoj drŭgoj krajini odávci od lŭdi verszkoga, jákoszt-noga 'zitka, od zevcsenoszti, od dŭhovne preszvetsenoszti, ali kmice.

Tö szo uprav edne interessántne novine, v-steri sze doli szpise i pred szvéta národe posztávi poszební krajín, národov vere lŭbézen, ali pa vŭhkoszt, nemáratnoszt pröti szvétim dugoványm.

Pri nász v-Prêkmurji 'ze vecs tjédnov potŭje Ju'zina i razsŭrjáva szv. píszmo. Zagvŭsno je 'ze odpíszao od nase krajína to prvo naznanenye v-Beográd. Bög drági, ka je píszao od nász? Kaksi kèp je zmálo doli od Prêkmurja verszkoga sztá-lisa? Ka bodo csteli od nász vu etom velikom sŭrkom szvéti?

Jasz tak znam, ka poprèk dober kèp posztávi od nász g. Ju'zina. Nas národ lŭbi, rad poszlŭhsa i csté rêcs Bo'zo tak vu cérkvi kak domá.

Dönok sze je pa zgödilo 'znyim v-trê mész-taj med odávnyem biblie tákse delo, stero je jáko szlabo szvedocsansztvo od prêkmurszkoga verszkoga 'zitka.

Ednoga hipa je v-táksem kráji hodo g. Ju'zina, gde z-véksega sztrána katholicsánye prebivajo, i szkrbno je ponŭjao lŭdém tö Bo'zo rêcs glaszcso szv. knigo. Ali nê je doszégno nika. Tö sze je zgödilo 'znyim, ka je kath. kaplahan po cêla gmajni naszledŭvao nyega, za nyim je hodo i csi szo lŭdjé steli kŭpiti, 'ze ôzdalecs sze nyim je protio, na nyé je krŭcsao, naj je nekŭpí-jo, ár je tö lŭtaranszka biblia, té je vam nê szlobodno csteti. Ju'zina sze je nê dao doli obládati, dao nyemi je vcsaszí prípraven odgovor, erköcsi: Goszpon dŭhovnik, jasz tak znam, ka szamo edne féle biblia jeszte, stero szo prorocje i apostolje píszali. Tö szo one knige, stere jasz porácsam lŭdém na odajo.

Jezus je pravo: „Jaj vam píszácske i fari-senske, szkazívcí! Ár zapérate králevsztvó ne-beszko pred lŭdmí. Vi szami notri neidete, niti notri idöcse nepŭsztitte notri idti.“ (Maté 23. 13.)

Eden tam sztojécsi kath. mó'z sze je z-etimi recsámi obrno k-kaplaháni: Csi je tá biblia pro-testánska biblia, naj dájo meni goszp. dŭhovnik edno katholicsanszko, ár bi jo jasz rad csteo.

Goszpon kaplan ga je pa odposzlaó, govo-récsi: biblia je nê potrêbno csteti, tö je vŭsesnyo delo, vém jo vszákó neçelo poszlŭhsate vu cérkvi, kak jo pop pod mesov csté i razlága.

Z-ednov recsjöv, lŭdém je prepovédano csteti Bo'zo rêcs, nyô szamo pop szmê cstéti, kak je tö v-Luthera vrêmeni bilö. Lŭdjé naj vszígdr mladolêtni osztánejo, naj nemiszljio nika, naj ne-cstéjo, szamo naj naszlêpo naszledŭjejo szvoje tú-tore, csi je bár z-politikov i z-tá nedrŭçécsim gu-csom traktálivajo.

Drŭgo pôt je v-ednoga goricsanca hízo sô notri biblie razsŭrjávec k-ednomi evangelicsan-szkomi vérti. Ponŭja nyemi növi zákon. Nekŭpim ga, odgovori té nakrátci. I zakâ nê? Záto, ár jasz neverjem ka v-tê knigaj jeszte popiszano. Csi tö neverjete, povête mi tak, ka verjete? Jasz tö ver-jem, ka nega ni nebész, ni pekla, ár szem 'znyid-va niednoga nê vido, nego szamo zemla i zemel-szki 'zitek jeszte. Cslovek je szamo telko, kak sztvár, liki szvinya, stera zgine i nega je vecs!

Milŭjem vász, zaisztino z-szrdá vasz milŭ-jem — ercsé nyemi Ju'zina. Milŭjem vász náimre záto, ár vi isztino máte. Ár szte vi uprav táksi, kak szvinya, vi nemate dŭse, szamo li sztvári tê-lo. Gda sze vase têlo obszlêdnyim gene, vam de te z isztinom konec, ár szte za dŭso nigdar nê málali, ona je vu vami povêhnola. Jezus je pra-vo: „Cslovek ne 'zivé z-szamim krŭhom, nego z-vszákóv recsjöv, stera z-vŭsztt bo'zi zhája“ (Maté 4, 4) Ví szte sze szamo za têlo szkrbeli, za dŭ-se hránenye szte nê málali. Tak csinijo i sztvaré. Vi sze od sztvári v-nikom nelöcsite. Pa je popi-szano: „Ki szêja na têlo szvoje, z-têlajbodo 'zeo szkvarênnye. Ki pa szeja na dŭh, z-dŭhá bude 'zeo 'zitek vekivecsni.“ (Gal. 6, 8.)

Pá drŭgoga hipa szo kri'zevszke i petrövszke gmajne vernicke sli domö z-dela i velika vno'zina lŭdi je je csákala pri szobotskom kolod-vori. G. Ju'zina med nyé ide i ponŭja nyim na odajo növi zákon. Vecs je ji kŭpilo. Eden mládi cslovek gléda i píta nyega cêno, ali hitro ga odv-rné odtoga eden túváris, govorécsi nyemi: Kelko? 25 dinárov za etakso nicsez? Vê szl pa nê nöri, ka bi je kŭpo? Hodi, za 25 din. dobíva eden pint sztároga vína. Od toga va kamcsi veszéliva, prav nama szpádne, z-recsjöv haszek va mela 'znyega.

Prav máte, szamo li idta — nyim odgovorí Ju'zina. Ali prvle, kak bi sla, precstíta Pavel apostola k-Pilipincom píszanoga lszta 3, 18—21

versuse: »Ár vnôgi hodijo, od steri szem vam pravo, zdâ pa i jôcsics právím, ka szo nepriátelje kríza Krisztusovoga, kí konec je pogübelnoszt, steri Bôg je trbüh, i díka nyihova je vu szramoti nyihovoj, kí ta zemelszka premislávajo. Nase pörgarsztvo je pa vu nebészaj; odkud i zvelicsítela csákamo, Goszpodna Jezusa Krisztusa.«

Té redí je Pavel apostol zagvüšno vama píszaol!

Reformátie i Gustáv Adolfa ôszvetek vu zágráb. ev. gmajni.

Pôleg prvêse návade je i v etom leti poszvetíla zágrabecska evang. gmajna okt. 31-ti dén, kakti 95 pravíc gori prebitja i reformatie zacsétka 411-to létnico.

Okt. 31-toga, v szrédi szo pred nabito napunyenov cêrkvi vno'zinov g. Dr. Popp Filip püspek adm. po nyihovom dobro poznanom razmetom i z-navdüsenosztjov napunyenim razláganyem predgali od reformatie znamenitoszti na krsztsanszke vere znôva preporodjénja i cêloga cslovecsansztva napréidénja gledôcs.

Nedela, nov. 4-ti dén je toga velikoga svéd krála Gusztáv Adolfa szpômenki bio poszvetšeni. Dr. Popp F. püspek adm. szo sze vu szvétoj predgi szpêmenili od reformatie branítela odicsene szmríti, stero je vu boji gorivzéó i na szrdcá poszlühsávcóm szo zavézali vere vrêloszt, sztálnoszt, naj varjejo ono ôrocšino, stero szo ocsáci z-vôprelêvanyem szvoje dráge krvi cénov szvojim pohodníkóm v-ôrok niháli. Na konci po bo'zój szlú'zbi je szrdce obhodécsi prêkpvornénja aktus dr'záni. Petnájszet katholicsanszke vere famil je prêkšztôpilo vu evangelicsanszko cêrkev, kí szo szí pôleg szvojega düsnoga obcsüténja premênoli vero. V-nedelo vecsér je vu gmajnszkoj velikoj dvoráni verszki vecsér dr'záni, gde je evang. mladézen z-deklamáivanyem, z-popêvanyem i z-igranyem szpravila veliko dühovno v'zývanye vu velikoj vno'zini vküp szprávlénomi obcsinsztvi. Napré je bíla dána tüdi edna dramaticsna peszem vu trê aktaj pod iménom: Za vere volo . . .

Pri tema ôszvetkoma prilíki sze je poszvedocsilo, ka zágrába obcsinsztvo nakeliko prestíma brezi verszke nasztránvlêke, evang. cêrkev.

Na konci VI. létnika.

Düsevni Liszt je pod nasega Bogá prijétnim szkrbaosényem dokoncsao VI. létnik szvoj tüdi. Predvszem z-lübézni punim csütényem zahválímo nasim cstítelom intereszêranye i podpêranye nyihovo, Bôgi dávsi hválo, csi je nas liszt potrêbna dühovna hrána posztano. Vüpamo sze vu daríteli vszê blagoszlovov, ka je nase delo jnê bílô zobsztonszko, nego blagoszlov nasoj cêrkvi. Z-lübéznosztjov proszímó cstítela nasega líszta, naj nadele tüdi verni osztánejo k-nasemi líszti, pa naj nyemi szprávjó nôve prijátele. Düsevni Liszt veren priátel osztáne, na vernoszt i lübéznoszt prozsi cstítela tüdi.

Cêrkevne historije opomenitel na november mészec:

1. Luthár Pavel* 1839. — 5. V-Konstanzi sze odpré 'zinat 1414. — 8. Bitje na Bêloj gori 1620. — 9. Czipott Gyüri † 1834; od artikularíski mészť zákon prineseni 1681. — 10. Luther Márton * 1483. — 13. Augustinus * 354. — 15. Bethlen Gábor † 1629; Comenius János † 1670. — 16. Gusztáv Adolf † 1632. — 21. Schleiermacher Frigyes * 1768. — 24. Knox János † 1572. — 26. I. Rákóczy Gyüri zebráni za erdélyszkoga poglavára 1630.

Rázlocsni máli glászi.

Radoszti glász. „Ne odv'rzte vüpaznoszt vaso, stera veliko plácso má. Ár escse jáko, jáko malo vrêmena csákajte, i te pridôcsi príde i ne bode sze müdio.« (Zid. 10, 35, 37.)

Zárok. Skalics Sándor dolnjalendávszki dühovnik szo szí zarôcsili Luthár Sáríko z-Szebeborec. Z-isztinszkim szrdcom 'zelêmo nyima obílen bo'zi blagoszlov!

Nase sinyoríje dühovnicke, inspektorje i drügi csesztnicke szo okt. 27-ga v M. Szoboti meli szvojo jeszénszko szpôved, po steroj szo nyim Goszpodnovo szv. vecsérjo Kováts Stefan sinyor-dühovnik obszlü'závali vö. Potom je vu farofi konferenca dr'zána bíla, na steroj szo sinyor naprédáli rázlocsna naznanénja. Luthár püconszki dühovnik szo porácsali, da bí sze létno eden-dvá misszionálszkíva dnéva dr'zala, vszigdár v-drügoj i v-drügoj gmáni.

Zvonov i zvonika poszvetsenye. Edem r. kath. cslovek nam je szpõmeno, kã je nov. 4-ga v Otovci (Križevszka fara) zvonov i zvonika poszvetsãvanye bilo. Vrõli otovcsarje szo szi dãli sztãri zvonik popraviti, z-plehom znõva pokriti. Dvã nõviva zvonã szo szi szpravili, ednoga okõli 170 kg., ovoga okõli 120 kg. 'zmecse. Na zvonov szprãvlanye i na zvonika poprãvlanye szo blõzi 25.000 Dinãrov aldõvali. Lõpo csinõnye vu szebi noszi szvojo hvãlo i szvoj nãjem! Naj bodejo blagoszlovleni.

Zalõvanya glãszj. Nov. 11-ga szmo med velikim tãljemãnyem szpnevodili na zãdnyen pocsinæk Skrilec Mihãlya v Brezovci, kã szo sztaroszti szvoje 72. leti võpreminõli. Pokojni szo jãko prijaznivi cslovek bilõ i dober kovãcs, kã szo doszta mlãdi decskov võnãvcsili za rãdne mestre. Zalõje ji lõpa familia, vu nyej tãdi Heklics Stevan domanjsovszke fare inspektor. — Nov. 13-ga po krãtkom te'zkom betõgi szo mrlõ v Radgoni Obãl Lajos trãzec, sztaroszti szvoje 49. leti. Pokonyãk szo nas zemlãk, sztrõkovszki rojãk bilõ. Vu szvojem 'zõtiki szo pokãzali, ka znã csiniti i doszãgnõti nepomenkana pascslivõszt i 'zelezna vola. Nasa radgonszka fara je v Obãl Lajosõ eden szvoj gorid'zãcsi szteber zgõbila. — Obãdvã pokojniva szta nasega lãszta verniva cstõtela bilã. Naj pocsvata teva vrliva bojovníka vu mri: pod vûpanyem blã'zenoga gorisztanõnya! Nyidva izalõvajõcsim pa nãj dã Goszpõd pomõrjanye vu Nyegovoj szvetoj võli!

Nasega lãszta naprõplacsnikke proszimo, steri szo escse kã du'zni, naj szvoj dõg kãm prvle poravnajo. Stamparõja nãsz necsãka. Vszãki mészec nyẽ moremo obrõ dvõjezero dinãrov doliplãcsati. Nãjvecskrãt szmo tõ szamo tak megõcsi, ka od drõgec vzememo na porgo.

Prijõtnoga gosztã je mõla murszka szobotska gmajna novembra 13–15-ga. Novoga Vrbãsa diakonisz dõma voditel, viziko postõvani Rihner F. dõhovnik szo nãsz poglednõli. Nov. 13-ga po pold. ob 5-toj võri szo vecserãsnyo bo'zo szlõ'zbo dr'zali vu szveklo preszvõtenoj cõrkvi. V-cõrkvi notri szpelani elektricsni poszvõt je tõ põt obrvim vu cõloj punoszti bio v szlõ'zbo posztãvleni. Goszpon Rihner dõhovnik szo v-nemskom jeziki predgali. Poszlõhsãvci, kã szo sze z-Szobote i okrogline v-jãko lõpom racsnõni brezi verszkoga i nãrodnoga rãzlocska vkõp

szpravili vu dõhi globoko obhodjeni poszlõhsãli, vu predgi szo od diakonisz pozvãnya ali szi bojdi od »Krisztusi szlõ'ziti« pozvãnya dr'zali predgo. Goszp. Rihner dõhovnik szo z-Schweitzã prisli v-Jugoszlãvijo i tã zãsztinõ, csõdavrõden nãszhaj doszãgnõli. Meszto do tẽgamao bodõcsiga tẽsznõga diakonisz-doma szo zdã ednoga nõvõga dãli goriposzta viti, vu sterom bode szirotna hi'za, sztarcov obrambna hi'za tãdi. Z-mãloga horcsicsnõga zrna je velko drõvo zraszlo, vu sterõga szenci sze vnõgo osztãvleni otãvi i v'zõva dõseven mir. Viste, tak moremo Krisztusi szlõ'ziti. Na tẽm je i nam v-Prõkmurji potrõbno biditi, Zacsãtek je 'ze doprineseni, szamo bregẽ gõbajõcsa vera je potrõbna escse, ka de nase horcsicsno zrno tãdi rãszlo i szãd prinãsalo. Bõg dãj, ka tak bode!

Kalendari vszãka familia potrebõje. Lepsega, bõgsega kalendarija nemre nãiditi niti eden nas cstitel, kak je Evangelicsanszki Kalendari. Zãto naj tam bode na sztolõ vszãke evangelicsanszke familije »Evangelicsanszki Kalendari«, steri je za prãsesztnõ 1929-to leto 'ze zgotovleni i sze povszãdik lehko dobõ.

Rojãrom z-põconszke fare! Prõdite 25. toga mészeca ob 2 võri v-põconszko sõlo, gde do g. skolnik Titãn naprejdãvanye meli od rojãrszta!

Solszki glãsz. K Vãlkomõ 'zupãnszti szo pozvãni na szpunyãvanye dõ'znoszti joblãsztnõga solszkoga nadzornika g. Bobiã Ferdinand.

Posta.

Novãk Jõzef Bethlehem. Vasa dugovãnya szmo keszno dõbili v rõke. Dõnok szmo dvõ vasivi lõpivi peszmi escse mogõcsi bilõ notridjãti v nas kalendari. Drõgõcs tak v etõm lãszti, kak v nasem kalendariji radi dãmo presztor ednoj drõgoj peszmi, ali pripovõszti vasõj. Kak mogõcsnõga delavca na literaturnõm presztori Vãsz z-szrdcã pozdrãvlamo. — »Slavãek« M. Szobota. Vasega prvõga probanya szãd, vasõ zgodovinszko peszmico, szmo naprõdãli. Trõst sste zbõdõli vu nami do szẽbe. Drõgõcs pa rãj vzeemo kã od Vãsz po nasem csiszõtom materszkom jeziki. Pozdrãvlam Vãsz, kak mojava bõvsõga vucsenõka. Bõg dãj, ka bi jasz ednõk lehko bio prestõmani na Vãsz! — Novãk Jãnos Bethlehem. Kak lãnszko leto, tak szmo posslali tãdi zdã nase kalendarije do Vãsz vu tom vûpanyi, ka je z-Bogã pomocsjõv radi rãszfrite. Z-toplim pozdrãvom! (Reditelszto.)